

Песні наших землякоў

Паважаная рэдакцыя!

Я нарадзілася ў Крупскім раёне. Там працякае рачулка Можа. І вось нядына на конкурсе "Мінскі гармонік" пачула на мой погляд, вельмі цікавую песню "Рэчка Можа" ў выкананні аўтара Michaіla Слізкага. Аўтар яе слоў — Іван Штавец. Вельмі спадабаліся і мелодыя, і тэкст.

Калі ласка, надрукуйце на старонках "Мінскай прауды" што-небудзь з рэпертуару гэтага выканануць.

Выконваю просьбу нашай чытальня. Друкуем песні "Рэчка Можа" і "Марш авіятараў".

Марыя СІЦКАЯ.

Сл. І. Штавца Рэчка Можа Муз. М. Слізкага

Ля - ца - ца
Рэчка Можа гуллівая,
Жвір зарністы на дне.
Прыгасоць санліваю
Ты чаруеш мяне.
Пад лазой і ракітаю,
Як дыван, муражок,
Рэчка змейка блытгае,
Шчыра поіць лужок.
На гарлачыках тонкая
Пазалота лижыць,
Каня прагнай, звонкая
Просіць вечнае "піць".

Вабіць дол медуніцамі,
Пырскіе дожджі пакрысе,
Пахне з гаю суніцамі,
Бусел коней пасе.
Старану туую дзіўную,
Дзе даўно не жыву,
Называю радзімаю,
Самай любай заву.
Там дзіцінства імклівае
Праляцела як дым.
Рэчка Можа гуллівая
Вечна ў сэрцы маім.

МАРШ АВІЯТАРАЎ

Ляціць самалёты, гудзяць
самалёты,
Мільгаюць агнамі яны над
землёнай.
Вядуць самалёты Белэйра
пілоты,
Кампаній дружнай і сціплай
маёй.

З эмблемаю гордай, дзе
ўзор Беларусі,
Па ўсіх кантынентах
высока ляцім.
Мы вольныя людзі, сабе мы
не хлусім,
Камерцый шчасце магчыма
не ўсім.

Вялікаю мэтай запоўнены
души.
Імкненне да справы сюды

прывяло.
Над водным прасторам,
над любаю сушай
Мы сябру заусёды
падставім крыло.

Наши лозунг, як прауда,
святы і адзіны;
"Як гордая птушка
на свеце жыві".
Мужчынам — маторы,
нябесы — мужчынам.
Жанчыны — заходніцы
светлай любvi.

ПРЫПЕЎ:
На небе, як мара высокім,
Щаслівая зорка, гары!
Наперад, сябры, за аблокі
Цудоўных палётаў, сябры!